

UTSKRIFT
av domsprotokoll 1855-1860
for Senja sorenskriverembete, fol. 4a.

No. 8/1855: i Sagen: Lars Lind og Ingebrigt Olsen Washoug mod
Simon Olsen, Washoug
saadan

Dom

afsagt 29. Mai 1855, v. Thingbogen fol. 16.

Ved Stevning af 6. Septb. 1854 har Lars Lind og Ingebrigt Olsen efter forgjæves Forligsprøve saggivet Simon Olsen, Washoug for uberettiget Fiskeri i Løkhelle Laxelv og paastaaet ham tilpligtet at udrede i Erstatning 10 Sp. tilligemed 6 Sp. i Sagsomkostninger.

Indstevnte, som ved Sagens Inkammination fik Udsættelse men lod samme uafbenyttet, har erkjendt ikke alene i 1853 og 1854 men ogsaa tidligere at have drevet Fiskeri med Not i Løkhelle-Laxelv, dels i **Gamvandet** og dels i **Medvandet**. Hertil anser han sig berettiget, da **Gamvandet** tilstøder hans paaboende Gaard og Fiskeriet i **Medvandet** er foretaget i Forening med den tilstødende Gaard Paulsruuds Opsidder.

Citanterne have anseet Søgsmålet beviist med denne

Erkjendelse, idet de have bemærket at deres udelukkende Ret til Fiskeri i Elven er godtgjort ved flere her i Jurisdiktionen faldne upaaankede Domme.

Med Hensyn til Sagen i det Hele oplyser Følgende! Ved Kongeskjøde af 1. Febr. 1831, thinglæst 16. Juli 1832, afhændede Staten Halvdelen eller 1 Pd. 12 s. af Løkhelle Laxelv, L. No. 183, Mt. No. 115/47 i Gisunds ThingLag til Citanten Lars Lind for Kjøbesum 36 Sp. og mod Jordafgift, hvorefter han ved Skjøde af 27. Juni 1833, thinglæst s. D. overdrog 18 Mrk. af Ejendommen til Citanten Ingebrigt Olsen.

Den anden Halvdeel af Elven, som er beneficeret Trondenæs Sognekald, har i længere Tid og navnlig efter Forpagtningskontrakt af 2. Jan. 1826 været brugt af Citanten Lind imod aarlig Afgift af oprindelig 1 Td. Lax, som i den senere Tid er nedsat til 1/2 Tønde. Efter dette maatte Løkhelle-Laxelv betragtes som en paa Grund af Fiskeherligheden særskilt skyldlagt Eiendom, hvis Besiddelse og Brug retsgyldigen var hos Citanterne, dels i Egenskab af Ejere og dels som Forpagtere.

Ikkedestomindre gjorde de Rydningsmænd, som efterhaanden nedsatte sig i det Dalføre, hvorigjennem Elven løber, Fordring paa Fiskerettighed, navnlig for deres Grund, og da denne nægtedes dem, søgte de at sætte sine Paastande igjennem med Magt saaledes at det jevnlig kom til aabenbar Voldsomhed, hvorunder Klager førtes ikke alene over ulovligt Fiskeri, men tillige over personlig Overlast og Ødelæggelse af Fiskeredskaber.

Dette Forhold havde til følge at Citanterne under 19. Marts 1849 paaklagde tvende Sager til Forligelseskommissionen for ulovligt Fiskeri, i hvilke de 3 med fri Sagførelse og efter foregaaet Aastedsbefaring erhvervede Domme af 28. Novb. 1851, hvorved deres Modparter kjendtes uberettigede til Fiskeri i Elven. I disse upaaankede og under 17. April 1852 thinglæste Domme antages den Forudsætning at være udtatt, at Citanterne ere eneberegtigede til Fiskeri i Løkhelle-Laxelv og da Indstevnte ikke har beviist at han befandt sig i naaget Undtagelsestilfælde eller modsagt Billigheden af den fordrede Erstatning, saa mad Citanternes Paastand blive at give Medhold, dog saaledes at Sagsomkostningerne fastsættes til 4 Sp. 20 s

Thi kjendes for Ret:

Indstevnte Simon Olsen Washoug bør til Citanterne Lars Lind og Ingebrigt Olsen for uberettiget Fiskeri i Løkhelle Laxelv at udrede i Erstatning 10 - ti - Specidaler. Derhos bør han erstatte dem denne Sags Omkostninger med 4 Sp. 20 s. skriver fire Specidaler tyve Skilling. At efterkommes inden 15 Dage efter denne Doms Forkyndelse under Adfærd efter Loven.

N. I. Nilsen